

selvfølgelig afstaa fra at imødegaa hans Bemærkninger. Det har jeg for øvrigt gjort paa et tidligere Tidspunkt.

Med Hensyn til Husmandsrejserne og Husmandspræmierne vil jeg sige, at havde der været noget mere Tid til Forhandling ved Samraadsmødet i Finansudvalget, var det muligt, at vi der vare komne til et Resultat, men Finansudvalget havde — hvis jeg ikke husker meget fejl — noteret 48 Samraadsspørgsmaal, og det var vanskeligt at komme igennem dem i den korte Tid, der var til Raadighed. Havde jeg forstaaet det saadan, at det drejede sig om, at den Nedsættelse, som finder Sted, skulde ske paa Bekostning af Præmierne alene i Stedet for delvis paa Bekostning af Præmierne og delvis paa Bekostning af Rejserne, skulde der ikke have været noget Vejen i saa Henseende, og jeg tilsiger den ærede Ordfører min Bistand til inden tredie Behandling at faa fastslaaet en Bestemmelse, hvorefter Nedsættelsen med de 15,000 Kr. alene kommer Præmierne til Last. Det skal jeg meget gerne være med til. Men det, jeg sætter mig bestemt imod, er at give fuldkommen frie Tøjler med Hensyn til, om der skal anvendes lidt eller meget til Rejser eller til Præmier, og at overlade Afgørelsen heraf til den administrerende Organisation. Saaledes har Rigsdagen ikke tidligere stillet denne Bevilling til Raadighed. Jeg ser heller ikke Anledning til at gøre det nu, men vi kunne fastslaa et andet Forhold end før; et Forhold bør fastslaaes, og jeg skal, som sagt, være rede til at forhandle med Finansudvalget om, at Nedsættelsen med 15,000 Kr. sker paa Bekostning af Præmierne, og saaledes, at vi kunne have Beløb til Raadighed for Rejser i samme Omfang som tidligere.

Efter at have set Fortrykket af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Tale og min Bemærkning til ham i Gaar i Anledning af en Afbrydelse, i hvilken Bemærkning jeg gjorde gældende, at han havde misforstaaet Forholdet med Hensyn til Ekspeditionssekretærhonorarerne, maa jeg fastholde, at den Afbrydelse, det ærede Medlem kom med der, grunder sig paa en Huskefejl eller en fortsat Misforstaaelse. Jeg har Ret i min Paastand om, at det ærede Medlem talte i Gaar, som om Ekspeditionssekretærernes Honorar beroede paa en ministeriel Resolution. Det ærede Medlem benægtede Rigtigheden af denne min Gengivelse. Fortrykket bekræfter, at det

ærede Medlem talte, som om dette var Forholdet.

K. M. Klausen: Jeg maa gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsministers Imødegaaelse af min Tale i Gaar. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bomintraderne sagde den højtærede Minister, at jeg i Fjor havde forsømt Lejligheden til at stille Ændringsforslag. Men saa vidt jeg forstod Ministeren, var han saa højt oppe, at han sagde om mig, at jeg gad ikke stille Ændringsforslag. Jeg ved ikke, om det skal være en Bebrejdelse i al Almindelighed imod mig. Hvis det er Tilfældet, synes jeg, at det var meget ufortjent, thi hvem er egentlig Medforslagsstillere til de fleste Ændringsforslag her til Finanslovsforslaget? Det er dog ganske sikkert vi Socialdemokrater, saa i den Henseende synes jeg ikke, Ministeren har noget at bebrejde os. I det hele er det ogsaa en mærkelig Udtryksmaade at anvende overfor en Modstander, at bebrejde ham Magelighed eller Dovenskab. Det har Ministeren dog ikke noget med at gøre. Hvad selve Sagen angaar, vilde jeg meget gerne stille et Ændringsforslag om at stryge de 2300 Kr. Men der er ingen Stemning for det i Finansudvalget. Naar imidlertid den højtærede Minister selv er stemt for, at disse 2300 Kr. skulle gaa ud, skulde han paavirke sine Partifæller i Finansudvalget, saa kommer der ganske sikkert et Forslag fra Finansudvalget, som vil blive enstemmig vedtaget her i Tinget. Der er ikke et Medlem her i Tinget, som ikke føler, at det er uværdige Penge for Staten at opkræve; at standse hen imod 150,000 Vogne om Aaret og afkræve dem disse stakkels Kobberskillinge ligger under Statens Værdighed, og jeg synes ikke, Landbrugsministeren kan være bekendt at opretholde en saadan Tilstand. Den højtærede Landbrugsminister var spøgefuld i Gaar og sagde, at jeg burde være Ridder af Bomspørgsmaalet. Jeg ved nok, at denne Regering er stærk i at uddele Ordener. At den nu ogsaa vil til at oprette nye Ridderordener, er noget nyt. Jeg har en Gang været lige ved at blive Ridder. Jeg var bortrejst, og saa var der blevet sendt et Ridderkors hjem i mit Hus, men det første, jeg gjorde, da jeg kom hjem, var at faa det fejlet ud. Jeg var saa lykkelig at blive af med det. Det er jo ellers vanskeligt i disse Tider at blive af med sit Ridderkors, men jeg var nu saa heldig, at det